

C-52/09. sz. ügy

Konkurrensverket kontra TeliaSonera Sverige AB

(a Stockholms tingsrätt [Svédország] által
benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – EUMSZ 102. cikk – Erőfölénnyel való visszaélés – Távközlési szolgáltató által alkalmazott árak – Nagykereskedelmi ADSL-szolgáltatások – Végfelhasználóknak nyújtott, széles sávú hozzáférési szolgáltatások – A versenytársak nyereségrátáját érintő árprés vagy »árpréselés«”

J. Mazák főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2010. szeptember 2.	I - 538
A Bíróság ítélete (első tanács), 2011. február 17.	I - 564

Az ítélet összefoglalása

1. *Verseny – Erőfölény – Visszaélés – Árpréselés – Fogalom (EUMSZ 102. cikk)*
2. *Verseny – Erőfölény – Visszaélés – Árpréselés – Fogalom – Értékelési szempontok (EUMSZ 102. cikk)*

3. *Verseny – Erőfölény – Visszaélés – Az árképzési gyakorlat visszaélésszerű jellege*
(EUMSZ 102. cikk)
4. *Verseny – Erőfölény – Visszaélés – Fogalom – Versenykorlátozó hatású magatartások*
(EUMSZ 102. cikk)
5. *Verseny – Erőfölény – Visszaélés – Árpréshatás – Aszimmetrikus digitális előfizetői vonalon nyújtott vezetéktelefon-hálózati hozzáférési szolgáltatások – Versenykorlátozó hatású magatartás*
(EUMSZ 102. cikk)
6. *Verseny – Erőfölény – Visszaélés – Árpréshatás – Gazdaságilag indokolt árképzési gyakorlat – Feltételek*
(EUMSZ 102. cikk)
7. *Verseny – Erőfölény – Visszaélés – Árpréshatás – Az érintett piacon megvalósuló erőfölény mértéke – Hatás hiánya*
(EUMSZ 102. cikk)
8. *Verseny – Erőfölény – Az erőfölénnyel uralt piaccal szomszédos piacon tanúsított magatartás*
(EUMSZ 102. cikk)
9. *Verseny – Erőfölény – Visszaélés – Árpréshatás – A meglévő és a potenciális ügyfelek tekintetében történő értékelés*
(EUMSZ 102. cikk)
10. *Verseny – Erőfölény – Visszaélés – Bizonyos költségszintnél alacsonyabb árak alkalmazása*
(EUMSZ 102. cikk)
11. *Verseny – Erőfölény – Visszaélés – Árpréshatás – Gyors növekedéssel és magas beruházási igényű új technológia jelenlétével jellemezhető piacok*
(EUMSZ 102. cikk)

1. Objektív igazolás teljes hiányában az EUMSZ 102. cikk értelmében vett, erőfölénnyel való visszaélésnek minősülhet, ha valamely vertikálisan integrált, az aszimmetrikus digitális előfizetői vonalon keresztül megvalósított internetkapcsolatokhoz kötődő nagykereskedelmi szolgáltatások nagykereskedelmi piacon erőfölénnyel rendelkező vállalkozás olyan árképzési gyakorlatot alkalmaz, amelynek folytán az e piacon alkalmazott árak és a végfelhasználóknak nyújtott, széles sávú hozzáférési szolgáltatások kiskereskedelmi piacon alkalmazott árak közötti különbség nem elegendő azon különös költségek fedezésére, amelyeket ugyanezen vállalkozásnak kell viselnie az utóbbi piachoz való hozzáférés érdekében. Az ilyen gyakorlat visszaélészerű jellegének megítélése keretében az egyes esetek valamennyi körülményét figyelembe kell venni.

(vö. 112–113. pont és a rendelkező rész)

2. Kihaszználja erőfölényes helyzetét azon vállalkozás, amely olyan árképzési politikát folytat, amelynek célja, hogy kiszorítsa a piacról az olyan vállalkozásokat, amelyek adott esetben legalább olyan hatékonyak, mint az említett vállalkozás, azonban csekélyebb pénzügyi teljesítőképességük okán nem képesek ellenállni a velük szemben fennálló versenynek. Az erőfölényben lévő vállalkozás által folytatott árpolitika megengedhetőségének értékelése végett főszabály szerint az erőfölényben lévő vállalkozás részéről

felmerült költségekre és e vállalkozás stratégiájára alapított árakkal kapcsolatos feltételekre kell támaszkodni.

Közelebbről az árprést eredményező árképzési gyakorlat visszaélészerű jellegének értékelése keretében főszabály szerint és elsősorban a kiskereskedelmi piacon érintett vállalkozás árait és költségeit kell figyelembe venni.

Az ilyen elemzési kritériumok használata lehetővé teszi annak vizsgálatát, hogy az említett vállalkozás kellően hatékony lett volna-e ahhoz, hogy képes legyen kiskereskedelmi szolgáltatásait veszteség nélkül kínálni a végfelhasználók részére, amennyiben ezt megelőzően az általa alkalmazott nagykereskedelmi árat kellett volna fizetnie a nagykereskedelmi szolgáltatásokért. Márpedig, amennyiben az erőfölényben lévő vállalkozás kiskereskedelmi szolgáltatásait csak veszteséggel volt képes kínálni, az azt jelenti, hogy az árképzési gyakorlatának alkalmazásával kizorítható versenytársak nem tekinthetők e vállalkozásnál kevésbé hatékonyak, és hogy kizorításuk kockázata ezért a torzított versenynek tudható be. Az ilyen verseny ugyanis nem kizárólag az egyes érintett vállalkozások érdemein alapul. Annál is inkább indokolt e megközelítés, mivel megfelel a jogbiztonság általános elvének is, hiszen az erőfölényben lévő vállalkozás árainak és költségeinek figyelembevétele lehetővé teszi e vállalkozás számára, hogy az EUMSZ 102. cikk értelmében ráháruló különleges felelősségre tekintettel értékelje saját magatartásának jogszerűségét. Míg ugyanis az

erőfölényben lévő vállalkozás ismeri saját költségeit és díjait, főszabály szerint nem ismeri a versenytársakéit.

megkövetelik, hogy az erőfölényben lévő vállalkozás költségszintje éppen azon versenylőnyt biztosító helyzet függvénye, amelybe e vállalkozást az erőfölény juttatja.

(vö. 40–46. pont és a rendelkező rész)

Ha azonban a körülményekre tekintettel a fenti árakra és költségekre nem lehet hivatkozni, nem zárható ki, hogy a versenytársaknak a kiskereskedelmi piacon szabott árai és felmerült költségei relevánsak lehetnek az erőfölényben lévő vállalkozás árképzési gyakorlatának vizsgálata során.

3. Az EUMSZ 102. cikk hatálya csak azon versenyellenes magatartásokra terjed ki, amelyeket a vállalkozások saját kezdeményezésükre valósítanak meg. Ha a vállalkozások versenyellenes magatartását nemzeti szabályozás írja elő, vagy ha e nemzeti szabályozás olyan jogi keretet biztosít, amely maga zárja ki a vállalkozás részéről a versenyző magatartás bármilyen lehetőségét, akkor az EUMSZ 102. cikk nem alkalmazandó. Ilyen esetben a versenykorlátozás nem a vállalkozás önálló magatartásából származik, ahogy e rendelkezés azt megköveteli. Viszont alkalmazandó az EUMSZ 102. cikk, ha kiderül, hogy a nemzeti szabályozás nyitva hagyja a lehetőséget, hogy a vállalkozások önálló magatartása a verseny megakadályozására, korlátozására vagy torzítására vezethessen.

Ez az eset állhat elő különösen akkor, ha az erőfölényben lévő vállalkozás költségstruktúrája objektív okokból nem azonosítható pontosan, vagy ha a versenytársaknak nyújtott szolgáltatás olyan infrastruktúra egyszerű üzemeltetésében áll, amelynek az előállítási költségét már értéksökkenésként leírták, és ily módon az ezen infrastruktúrához való hozzáférés többé nem jelent az erőfölényben lévő vállalkozásnak azzal a költséggel gazdaságilag összehasonlítható költséget, mint amelyet versenytársainak az említett infrastruktúrához való hozzáférés érdekében vagy ezen kívül akkor kell viselniük, amikor a piac sajátos versenyfeltételei például azon körülmény okán

A vertikálisan integrált, az aszimmetrikus digitális előfizetői vonalon keresztül megvalósított internetkapcsolatokhoz kötődő nagykereskedelmi szolgáltatások nagykereskedelmi piacon erőfölénnyel rendelkező vállalkozás esetében az, hogy e vállalkozásnak nincsen semmilyen jogszabályi kötelezettsége arra, hogy a nagykereskedelmi piacon ilyen szolgáltatásokat nyújtson a versenytársainak,

semmilyen módon nem befolyásolja az olyan árképzési gyakorlat visszaélésszerű jellegét, amely az e vállalkozással legalább azonos hatékonyságú versenytársaival szemben árprést eredményez.

Ha ugyanis a vertikálisan integrált, erőfölényben lévő vállalkozás mozgástérrel rendelkezett akár kizárólag a kiskereskedelmi árak módosítását illetően is, az árprés – egyedül ezen ok alapján –, neki tudható be. Amennyiben e vállalkozás teljes önállósággal rendelkezik piaci magatartásai megválasztása során, még inkább igaz, hogy az EUMSZ 102. cikk alkalmazandó rá. Az erőfölényben lévő vállalkozásra háruló, arra vonatkozó különös felelősség, hogy magatartása ne sértse a közös piacon a hatékony és torzításmentes versenyt, éppen azon – tevéleges vagy mulasztásban megnyilvánuló – magatartásokra vonatkozik, amelyek megvalósítása mellett e vállalkozás saját elhatározásából dönt.

(vö. 49–53., 59. pont és a rendelkező rész)

e vállalkozás maga teszi nehezebbé, sőt lehetetlenné e versenytársak számára az érintett piacra való belépést. Ebből következik, hogy az ilyen gyakorlat visszaélésszerű jellegének megállapításához versenyellenes hatással kell rendelkeznie a piacon, amelynek nem kell szükségszerűen konkrétan lennie, mivel elegendő, ha olyan lehetséges versenyellenes hatás nyer bizonyítást, amely alkalmas azon versenytársak kizorítására, amelyek legalább annyira hatékonyak, mint az erőfölényben lévő vállalkozás.

Amennyiben ugyanis egy erőfölényben lévő vállalkozás ténylegesen olyan árképzési gyakorlatot folytat, amely a legalább annyira hatékony versenytársaival szembeni árpréshez vezet, amelynek célja e versenytársaknak az érintett piacról való kizorítása, azon körülmény, miszerint a kitűzött célt, azaz e versenytársak kizorítását, végső soron nem érték el, nem zárja ki azt, hogy ez a gyakorlat az EUMSZ 102. cikk szerint visszaélésszerűnek minősüljön. Ugyanakkor a versenytársak versenyhelyzetére gyakorolt legcsekélyebb hatás hiányában az árképzési gyakorlat nem minősülhet kizorító magatartásnak, amennyiben a versenytársaknak az érintett piacon való terjeszkedése semmilyen szempontból sem lett nehezebb e magatartás következtében.

(vö. 63–66. pont)

4. Az erőfölényben lévő vállalkozás által folytatott árképzési gyakorlat az EUMSZ 102. cikk értelmében vett visszaélésszerűnek minősül, amennyiben a legalább annyira hatékony versenytársakkal szemben a nyereségrátáikat érintő árprés révén kizorító hatást gyakorolva
5. Annak vizsgálata során, hogy az erőfölényben lévő vállalkozás árképzési gyakorlata, amely a legalább annyira

hatékony versenytársak nyereségrátáját érintő árprést eredményez, alkalmas-e arra, hogy e versenytársaknak a végfelhasználóknak nyújtott széles sávú hozzáférési szolgáltatások kiskereskedelmi piacon folytatott tevékenységét korlátozza, az úgyre jellemző valamennyi körülményt figyelembe kell venni.

Először is különösen a nagykereskedelmi és a kiskereskedelmi termékek közötti funkcionális kapcsolatokat kell megvizsgálni. Következésképpen a nagykereskedelmi termék elengedhetlensége az árprés hatásainak értékelése keretében bírhat relevanciával. Amennyiben ugyanis a nagykereskedelmi termék beszerzéséhez való hozzáférés elengedhetetlen a kiskereskedelmi termék értékesítéséhez, a nagykereskedelmi piacon erőfölénnyel rendelkező vállalkozáshoz képest legalább annyira hatékony azon versenytársak, amelyek a kiskereskedelmi piacon csak veszteségesen vagy mindenestre korlátozott jövedelmezőségi feltételek mellett tudnak működni, e piacon olyan versenyhátrányt szenvednek, amely az utóbbi piachoz való hozzáférésüket vagy az ott folytatott tevékenységük fejlesztését akadályozza vagy korlátozza. Ilyen esetben lehetséges, hogy az árprés legalábbis potenciális versenykorlátozó hatással bír. Mindazonáltal – figyelembe véve az érintett vállalkozásnak a piacon fennálló erőfölényét – nem zárható ki, hogy azon egyedüli körülmény okán, hogy a nagykereskedelmi termék nem elengedhetetlen a kiskereskedelmi termék

szolgáltatásához, az árprést eredményező árképzési gyakorlat nem alkalmas arra, hogy bármilyen – akár potenciális – versenyellenes hatást keltsen. Következésképpen meg kell bizonyosodni arról, hogy önmagában a gyakorlat még a nagykereskedelmi termék elengedhetlenségének hiányában is alkalmas-e arra, hogy versenyellenes hatást keltsen az érintett piacokon.

Másodszor meg kell vizsgálni az azon versenytársakkal szemben érvényesülő árprés szintjét, akik legalább annyira hatékonyak, mint az erőfölénnyel rendelkező vállalkozás. Amennyiben ugyanis a nyereségráta negatív, azaz a nagykereskedelmi aszimmetrikus digitális előfizetői vonallal kapcsolatos szolgáltatások nagykereskedelmi ára magasabb a végfelhasználóknak nyújtott szolgáltatások kiskereskedelmi áránál, lehetséges, hogy legalábbis potenciális kizorító hatás érvényesül, tekintettel arra, hogy ilyen helyzetben az erőfölényben lévő vállalkozás versenytársai – még ha ugyanolyan hatékonyak is, mint ő, vagy akár hatékonyabbak nála – kénytelenek veszteséggel értékesíteni. Ha azonban e nyereségráta pozitív, akkor bizonyítani kell, hogy ezen árképzési gyakorlat alkalmazása – például a jövedelmezőség csökkenése okán – alkalmas arra, hogy az érintett szolgáltatók számára legalábbis nehezebbé tegye tevékenységük folytatását az érintett piacon.

(vö. 67–74. pont és a rendelkező rész)

6. Az erőfölényben lévő vállalkozásnak a legalább azonos hatékonyságú versenytársaival szemben árprést eredményező árképzési gyakorlata visszaélésszerű jellegének megállapításához bizonyítani kell, hogy – különös tekintettel a nagykereskedelmi termék elengedhetetlenségére – e gyakorlat legalábbis potenciális versenyellenes hatást kelt a kiskereskedelmi piacon, anélkül hogy azt gazdaságilag bármi is igazolná.
7. Az árprést eredményező árképzési gyakorlatnak valamely vállalkozás általi alkalmazása erőfölénnyel való visszaélésnek minősülhet, amennyiben e vállalkozás ilyen helyzetben van, anélkül hogy e tekintetben főszabály szerint jelentősége lenne az érintett piacon fennálló erőfölény mértékének. Az EUMSZ 102. cikk ugyanis nem alkalmaz megkülönböztetést, sem fokozatosságot az erőfölény fogalma tekintetében. Amint valamely vállalkozás olyan gazdasági erővel rendelkezik, amelyet az említett EUMSZ 102. cikk a valamely meghatározott piacon fennálló erőfölénnyel való rendelkezés megállapításához megkövetel, magatartását e rendelkezésre tekintettel kell megítélni. A piaci erő mértéke főszabály szerint inkább a szóban forgó vállalkozás magatartása által keltett hatások terjedelmére, mintsem magának a visszaélésnek a fennállására vonatkozóan bír következményekkel.

A vállalkozás ugyanis bizonyíthatja, hogy – jöllehet kizáró hatású – árképzési gyakorlata gazdaságilag indokolt. Az erőfölényben lévő vállalkozás által alkalmazott, adott esetben kizorító hatású árképzési gyakorlat gazdasági igazoltságát az eset összes körülményének figyelembevételével kell megítélni. E vonatkozásban meg kell határozni, hogy az ilyen gyakorlatból származó, a versenyre nézve hátrányos kizorító hatást ellentételezhetik, esetleg meg is haladhatják-e a gazdaságosságban jelentkező előnyök, amelyek a fogyasztók számára is előnnyel járnak. Ha e gyakorlat kizorító hatása nincs arányban a piac és a fogyasztók számára jelentkező előnyökkel, vagy ha meghaladja az ezen előnyök eléréséhez szükséges szintet, az említett gyakorlatot visszaélésszerűnek kell tekinteni.

(vö. 80–82. pont és a rendelkező rész)

(vö. 75–77. pont és a rendelkező rész)

8. A nagykereskedelmi aszimmetrikus digitális előfizetői vonallal kapcsolatos szolgáltatások nagykereskedelmi piacon erőfölénnyel rendelkező, vertikálisan integrált vállalkozás által bevezetett – az említett vállalkozásnak a végfelhasználók részére nyújtott, széles sávú hozzáférési szolgáltatások kiskereskedelmi piacon működő versenytársai számára árprést eredményező – árképzési gyakorlat

visszaélészerű jellege nem függ az említett vállalkozásnak az utóbbi piacon fennálló erőfölényétől.

piacon tapasztalt és e piacra hatást gyakorló magatartásra történő alkalmazását.

E vonatkozásban az EUMSZ 102. cikk nem tartalmaz kifejezett iránymutatást az arra vonatkozó követelmények tekintetében, hogy milyen módon kell a visszaélést a termékpiacokon lokalizálni. Az erőfölényben lévő vállalkozást terhelő különös felelősség tényleges terjedelmét minden egyes ügynek a verseny gyengülését mutató sajátos körülményei fényében kell értelmezni.

Ilyen körülmények állhatnak fenn, ha valamely – az értékesítési láncban fejlebb lévő piacon – erőfölénnyel rendelkező, vertikálisan integrált vállalkozás magatartásai a termelési vagy forgalmazási láncban lejjebb lévő piacon legalább annyira hatékony versenytársak kizorításának – különösen a velük szemben alkalmazott árprés révén történő – megkísérlésére irányulnak. Ilyen helyzetben tehát – eltérő objektív gazdasági igazolás hiányában – az ilyen magatartások kizorólag az erőfölényben lévő vállalkozásnak a termelési vagy forgalmazási láncban lejjebb lévő piacon fennálló verseny fejlődésének megakadályozására és saját helyzetének megerősítésére, vagy akár erőfölénynek az utóbbi piacon, a saját érdemeitől eltérő eszközökkel történő megszerzésére irányuló szándékával magyarázhatók.

A fentiekből következik, hogy az erőfölénnyel uralt piacoktól különböző piacokon folytatott olyan bizonyos magatartások is visszaélésnek minősülhetnek, amelyek akár az erőfölénnyel uralt, akár az erőfölénnyel nem uralt piacokra gyakorolnak hatást. Ugyanis, jóllehet az EUMSZ 102. cikk alkalmazása feltételezi az erőfölény meglétét, valamint az erőfölény és az erőfölénnyel való állítólagos visszaélést megvalósító magatartás közötti kapcsolatot, amely – ha az erőfölénnyel uralt piactól különböző piacon megvalósuló magatartás ugyanezen a piacon fejt ki hatást – rendszerint nem tapasztalható, eltérő, de egymáshoz kapcsolódó piacok esetében különös körülmények igazolhatják az EUMSZ 102. cikknek a kapcsolódó, erőfölénnyel nem uralt

(vö. 84–89. pont és a rendelkező rész)

9. Az erőfölényben lévő vállalkozás által alkalmazott, a legalább annyira hatékony versenytársaival szemben árprés eredményező árképzési gyakorlat visszaélészerű jellege abban áll, hogy az ilyen

gyakorlat alkalmas arra, hogy korlátozza a rendes versenyt az általa erőfölénnyel uralt piaccal szomszédos piacon, mivel azzal a hatással járhat, hogy e vállalkozás versenytársait kiszorítja az utóbbi piacról.

E tekintetben nem releváns az a körülmény, hogy az érintett szolgáltatók az erőfölényben lévő vállalkozás új vagy már meglévő ügyfelei. Ezenfelül az a körülmény sem lehet releváns, hogy olyan új ügyfelekről van szó, akik még nem aktívak az érintett piacon. Az árképzési gyakorlat visszaélésszerű jellegét ugyanis nem kizárólag azon lehetőségekre tekintettel kell megítélni, hogy e gyakorlat azt eredményezi, hogy a releváns piacról kiszorítja az ott már aktív, hasonló hatékonyságú szolgáltatókat, hanem azon esetleges korlátok figyelembevételével is, amelyeket a hasonló hatékonyságú, a piacon még jelen nem lévő potenciális szolgáltatókkal szemben létrehozhat.

(vö. 91–94. pont és a rendelkező rész)

10. Annak megállapítása érdekében, hogy visszaélésszerű-e az erőfölényben lévő vállalkozásnak a legalább azonos hatékonyságú versenytársaival szemben árprést eredményező árképzési gyakorlata, nem releváns az a kérdés, hogy az

erőfölényben lévő vállalkozásnak van-e lehetősége arra, hogy elérje az említett gyakorlat alkalmazása miatt esetlegesen elszenvedett veszteség megtérülését.

Objektív igazolás hiányában ugyanis önmagában az árprés minősül az EUMSZ 102. cikk szerinti visszaélésnek. Márpedig az árprést a szolgáltatások nagykereskedelmi árai és kiskereskedelmi árai közötti eltérés, nem pedig ezen árak önmagában vett szintje eredményezi. Közelebből, ezen árprés nem csupán a rendkívül alacsony kiskereskedelmi ár, hanem a rendkívül magas nagykereskedelmi ár eredménye is lehet. Következésképpen azt a vállalkozást, amely a versenytársaival szemben árprést eredményező árképzési gyakorlatot folytat, nem szükségszerűen éri veszteség.

Mindenesetre, még annak feltételezése esetén is, hogy az erőfölényben lévő vállalkozás az árprésnek a versenytársaival szembeni alkalmazása érdekében veszteségeket szenved, a visszaélés fennállásának megállapításához nem követelhető meg az ilyen esetleges veszteségek megtérülése lehetőségének bizonyítása. Az a lehetőség ugyanis, hogy a versenytársak kiszoruljanak a piacról, nem függ sem azon körülménytől, hogy az erőfölényben lévő vállalkozás veszteségeket szenved, sem pedig attól, hogy e vállalkozás képes elérni veszteségeinek megtérülését, hanem

kizárólag az erőfölényben lévő vállalkozás által érintett piacokon alkalmazott árak közötti azon eltéréstől függ, amely alkalmas arra, hogy adott esetben nem csupán az erőfölényben lévő vállalkozásnak, hanem a versenytársainak is veszteségeket okozzon.

eredményező árképzési gyakorlata, főszabály szerint nem releváns az a körülmény, hogy az e vállalkozás erőfölényes helyzetének kihasználásával érintett piacok gyorsan növekednek, és azokon magas beruházási igényű új technológia van jelen.

Végül, amennyiben az erőfölényben lévő vállalkozás mindemellett olyan alacsony kiskereskedelmi árat alkalmaz, hogy az értékesítések folytán veszteségeket szenved, azon túl, hogy e magatartás a ragadozó árak alkalmazásában megnyilvánuló visszaélés önálló formáját képezheti, a Bíróság mindenesetre már kizárta, hogy még ilyen esetben is az erőfölényben lévő vállalkozás által – egy bizonyos költségszintnél alacsonyabb árak alkalmazásából fakadóan – elszenvedett veszteségek megtérülése lehetőségének bizonyítása szükséges feltétele lenne ezen árpolitika visszaélésszerű mivolta megállapításának.

Egyrészt az EUMSZ 102. cikk semmilyen különbséget nem tesz az erőfölényben lévő vállalkozásnak az e helyzetével való visszaélése által érintett piacok fejlettségi foka között.

(vö. 97–103. pont és a rendelkező rész)

11. Annak megállapítása érdekében, hogy az EUMSZ 102. cikk értelmében vett visszaélés-e az erőfölényben lévő vállalkozásnak a legalább azonos hatékonyságú versenytársaival szemben árprést

Másrészt a gyorsan növekvő piacon a második szomszédos piacon fennálló erőfölénnyel való rendelkezésből származó versenyelőny korlátozhatja a versenyt az első piacon, tekintettel arra a körülményre, hogy ezen az első piacon a szolgáltatók arra kényszerülhetnek, hogy bizonyos ideig veszteséggel vagy csökkent nyereségrátával számolva működjenek. Márpedig éppen ilyen körülmények között képes valamely szolgáltató tevékenysége jövedelmezőségének az ilyen árképzési gyakorlatból következő árprést által okozott utólagos csökkenése megakadályozni a rendes versenyfeltételeknek az érintett piacon való létrejöttét és fejlődését.

Harmadrészt, figyelembe véve a versenyszabályok célját, azok alkalmazása nem függhet azon körülménytől, hogy a szóban forgó piac már bizonyos fokú érettséget ért el. Különösen valamely gyorsan növekvő piac esetében ugyanis az EUMSZ 102. cikk, annak elkerülése érdekében, hogy e piacon – az említett piacon vagy az ahhoz szorosan kapcsolódó szomszédos piacon erőfölénnyel rendelkező vállalkozás visszaélészerű stratégiája folytán – torzult versenyszerkezet jöjjön létre és szilárduljon meg, azt kívánja meg, hogy a beavatkozás a lehető legkorábbi, tehát azt megelőző legyen, hogy e stratégia versenyellenes hatásokat gyakorolna.

Mindez még inkább érvényes olyan piac keretében, mint a széles sávú internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtásának piaca, amely szorosan kapcsolódik a távközlési ágazatba tartozó, a helyi hurokhoz való hozzáférési szolgáltatások piacaihoz. Az utóbbiak ugyanis nem csupán egyáltalán nem új és újonnan kialakuló piacok, hanem versenyszerkezetük is még mindig jelentős mértékben függ a régi monopolszerkezettől. A vállalkozások

lehetősége tehát arra, hogy erőfölényes helyzetüket az utóbbi piacokon úgy használják ki, hogy azzal veszélyeztessék valamely gyorsan fejlődő szomszédos piacon folyó verseny fejlődését, azt kívánja meg, hogy az EUMSZ 102. cikk alkalmazásától semmilyen eltérést ne engedélyezzenek.

Jóllehet az egyik piacon erőfölénnyel rendelkező vállalkozás nem hivatkozhat az általa annak érdekében teljesített beruházásokra, hogy a szomszédos piacon a legalább annyira hatékony, tényleges vagy potenciális versenytársak kiszorításának megkísérlésével terjeszkedjen, az erőfölénnyel uralt piac versenyfeltételeit és különösen az erőfölényben lévő vállalkozás ottani letelepedésének és beruházásának költségeit figyelembe kell venni e vállalkozás költségeinek elemzése során, amelyet az árprés fennállásának megállapítása érdekében kell elvégezni.

(vö. 105–111. pont és a rendelkező rész)